

در این نامه آمده شاید بکارگیری نیروهای نظامی و انتظامی و برخورد محکم با شکستن پروتکل‌ها بتواند تا حد قابل توجهی از چرخش ویروس بکاهد.

تاب آوری نظام سلامت و کادر درمان رو به پایان است!

وزیر بهداشت ایران در نامه‌ای خطاب به رهبر انقلاب ضمن تشریح وضعیت فعلی بیماری کرونا در این کشور و تاب آوری نظام سلامت و کادر درمان نوشته است:

شاید دو هفته تعطیلی جدی و ایستادگی و بکارگیری نیروهای نظامی و انتظامی و برخورد محکم با شکستن پروتکل‌ها بتواند تا حد قابل توجهی از چرخش ویروس و بار بیمارستان‌ها و فشار نفس‌گیر بر همکاران ما بکاهد.

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از ایسنا، در متن نامه سعید نمکی خطاب به رهبری آمده است:

«حضرت آیت...العظمی خامنه‌ای
مقام معظم رهبری (مدظله العالی)

سلام علیکم!

به استحضار می‌رسد دیروز آخرین جلسه ستاد ملی مدیریت کرونا در دولت دوازدهم و امروز آخرین جلسه هیئت محترم دولت برگزار شد و در برزخ دوران انتقال امور اجرایی، ما و همکارانمان در زیر آوار هزاران بیمار و مبتلا به کرونا و در کشاکش موج سهمگین پنجم، روز و شبهای نفس‌گیر و طاقت‌فرسای طی می‌کنیم و مانده‌ایم که در این برهوت تنهایی به کدام مرجع پناه بریم تا شاید ماشین تولید بی‌وقفه بیماری و اعزام تصاعدی بیمار به مراکز که در این ماه‌ها تحت فشارند، متوقف شود.

مستحضرید پس از ۱۸ ماه صیوری اعتراض ۶۶ مدیر نظام سلامت طی نامه‌ای در دو روز گذشته و التماس آنها برای استمداد بیان شد و خود را ناچار دیدیم تا از محضر حضرتعالی استمداد ویژه بطلبیم. از مدتها پیش در مکاتبات متعدد خطرات همه‌گیری با ویروس وحشی و سرکش دلتا را گوشزد کردیم.

گفتیم که اگر سخت‌نگیریم در رعایت پروتکل‌ها اهمال کنیم، مرزها، ایجاد قرنطینه‌ها، ورود اتباع خارجی بخصوص از کشورهای شرقی مبتلا به ویروس جدی گرفته نشود، این نظام سلامت خسته و گرفتار فرو می‌پاشد. گفتیم که همه از تاب‌آوری مردم و کسبه حکایت می‌کنند، از فروپاشی و تاب‌آوری صنعت گردشگری می‌گویند که بحق هم هست اما چه کسی باید از تاب‌آوری مدافعین مظلوم و غریب سلامت بگوید که ۱۸ ماه یک روز استراحت نداشته‌اند و یک شب راحت نخوابیده‌اند. اگر این نظام فرو ریخت، اگر تاب‌آوری از کف رفت چگونه جبران خواهد شد؟ چه ساختاری را و چگونه جایگزین خواهیم کرد؟

تهران را بنا به درخواست ما تعطیل اعلام کردند ولی هیچ اتفاقی نیفتاد؛ همه رستوران‌ها و محل‌های کسب و کار باز بود. تعداد قابل توجهی به سفر، بخصوص استان‌های شمالی رفتند. گفتیم و نوشتیم که وقتی سیستان و بلوچستان گرفتار است و روزانه حداقل ۱۲ اتوبوس از زابل به گلستان می‌رود، می‌تواند با خود ویروس را ببرد و اگر گلستان آلوده شد همچون آتش گرفتن جنگل‌های هیرکانی همه خطه شمال گرفتار می‌شود که بر این بلا سیل مسافران تهران و البرز و نقاط مرکزی نیز پیوست و امروز سراسر استان‌های شمالی گرفتار است.

گفتیم و نوشتیم که شهرهای مذهبی همه روزه بدون اطلاع ما میزبان زائرین افغانستانی و پاکستانی است که ما اصلاً خبر نداریم و نمی‌دانیم از کجا و چگونه آمده‌اند؟ و آلودگی در چه حدی است؟ فریاد زدیم و نوشتیم که شبانه روز تعداد قابل توجهی ورود غیرقانونی از مرزهای شرقی و جنوب شرقی با ابتلا به ویروس وحشی کرونا و دیگر بیماری‌های واگیردار توسط قاچاقچیان وارد می‌شوند، عرض کشور را روزها می‌پیمایند و در استان‌های مختلف مخفیانه نگهداری می‌شوند تا از مرزهای غربی و شمال‌غربی خارج شوند و در این ایام بی‌اطلاعی که چقدر از هموطنانمان گرفتار می‌شوند.

اعلام کردیم که در انتخابات شهر و روستا مراسم متعدد، میهمانی و سفره‌های درهم فشرده شام و ناهار کار دست‌مان می‌دهد. پیشنهاد دادیم که موج جدید می‌تواند چالش بزرگ امنیتی ایجاد کند و ما که تاکنون علیرغم تنگناهای فراوان نگذاشته‌ایم بیماری بدون تخت بماند شاید در این مرحله وا بمانیم و ضروریست در سطح شورای عالی امنیت ملی مطرح گردد و راهکاری ملی برای ایستادگی فراهم شود.

روزیروز تنهاتر شدیم، گرچه اقدامات محدودی صورت گرفت اما در دوگانه‌های متعدد سلامت و غیره بنا به مصلحت اندیشی و پرهیز از تنش‌زائی، مقوله سلامت و مدافعین این عرصه، مغفول، تنها، مظلوم و غریب ماندند و اینک در زیر بار موج سنگین بیماری از یکسو و فشار و مطالبه طلبکارانه گروهی که سعی می‌کنند بجای علت، معلول را بنگرند له می‌شویم و ما مانده‌ایم با "از دست رفتن مایه و شماتت همسایه."

واکسیناسیون را بعنوان یک عامل نسبتاً موثر در کاهش مرگ و میر علیرغم همه تنگناهایی که مستحضرید پی می‌گیریم و هر روزه گروه آسیب پذیر جدیدی را به عنوان هدف ایمن‌سازی بر می‌گزینیم اما بخوبی واقفید که در کشورهایی که بالاترین پوشش واکسیناسیون را داشته‌اند دوباره از گزند بیماری به شرایط قرنطینه‌ای و اجباری نمودن رعایت پروتکل‌ها رو آورده‌اند. کشور استرالیا برای اعمال قرنطینه به ارتش رو می‌آورد و کشور ژاپن فقط بدلیل ورود مسافرین المپیک علیرغم ده‌ها حلقه محافظتی و آزمایشگاهی گرفتار موج جدید و اعمال قرنطینه شده و در چین و خیلی از کشورهای اروپائی شرایط سخت‌گیرانه علیرغم پوشش بالای واکسیناسیون برگشته است و اینجا متأسفانه آنگونه همه چیز عادی شده که انگار کرونائی وجود ندارد.

اینجانب بعنوان سربازی که از نخستین روزهای این گرفتاری در صحنه مانده‌ام از این بی‌تفاوتی و ساده‌انگاری احساس خطر عمیق می‌کنم و به استحضار می‌رسانم با این موج خیزی سهل‌انگاران بیماری اگر تخت هم داشته باشیم، نفر نداریم؛ همکاران من گرچه واکسینه شده‌اند بدلیل بی‌خوابی طولانی و استرس همه دارند بیمار می‌شوند و آن پیش بینی که در مکاتبات متعدد کرده بودیم و آن مستهلک شدن و تخریب مستمر نیروی انسانی و زیرساخت‌های بخش سلامت، نزدیک می‌نماید و اگر خدای ناکرده رخ دهد فاجعه‌ای عظیم و غیرقابل جبران است.

در یکسال گذشته علیرغم کاستی‌ها و با دست‌های بسته تخت‌های ویژه را دو برابر کردیم و هزاران ونتیلاتور و امکان جدید گسیل نمودیم، حدود ۵۰۰ دستگاه اکسیژن ساز به سراسر کشور فرستادیم و در حد مقدور پرستار و کادر خدماتی بکار گرفتیم اما با این بی‌توجهی‌های مستمر همه را به باد فنا می‌دهیم، نابود و فرسوده می‌کنیم؛ خدا شاهد است از یکایکشان خجالت می‌کشم. بنده هم می‌توانم در این روزهای باقیمانده هم‌رنگ جماعت شوم تا این دوره بگذرد و به بهانه تغییر دولت خود را خلاص کنم ولی چگونه می‌شود تماشاگر مرگ روزافزون هموطنانمان بود و سکوت کرد.

یکبار حضرتعالی به صحنه آمدید و تشکیل قرارگاه و بعضی موارد دیگر را توصیه فرمودید و امروز هم در این ایام گذار مداخله جدی حضرتعالی و به صحنه آوردن کلیه امکانات کشور برای مقابله جدی با این پدیده ویرانگر ضروری است. هر لحظه دیرتر تصمیم بگیریم ابعاد فاجعه وسیع‌تر و آوار آن بر دوش کشور سنگین‌تر خواهد شد. بکرات معروض داشته‌ام که گرچه کار فرهنگی، مساعدت‌های گوناگون به افشار نیازمند و سرعت واکسیناسیون موثر است ولی بدون استفاده از ابزار قدرتمند بازدارنده نمی‌توان با عادی‌انگاری و پروتکل شکنی مبارزه کرد و این تجربه اثبات شده جهانی در دوران گرفتاری با همه‌گیری‌هاست.

شاید دو هفته تعطیلی جدی و ایستادگی و بکارگیری نیروهای نظامی و انتظامی و برخورد محکم با شکستن پروتکل‌ها بتواند تا حد قابل توجهی از چرخش ویروس و بار بیمارستان‌ها و فشار نفس‌گیر بر همکاران ما بکاهد. اگر روزانه هزاران نفر در کلینیک‌های تخصصی و سرپائی درمان نمی‌شدند و این بار هم قرار بود به تخت‌های بیمارستانی تحمیل شود از مدت‌ها پیش تخت کم می‌آوردیم ولی متأسفانه فشار به گونه‌ای است که نگران این طرح هم پاسخ ندهد مگر آنکه سریعاً با اقدامات پیشگیرانه و افزایش رعایت پروتکل‌ها از بار تصاعدی بیماری بکاهیم. امیدوارم کماکان مشمول عنایت ویژه حضرتعالی باشیم.»

برچسب‌ها: [سلامت](#) [1]

[رهبر انقلاب](#) [2]